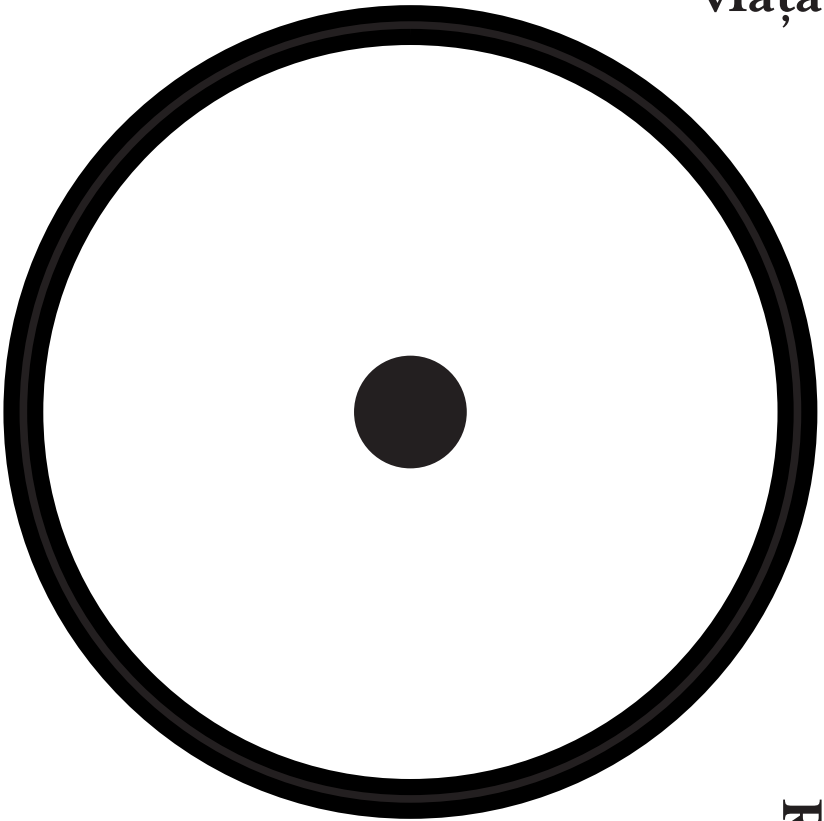

**Actul
creativ:
un
mod
de
viață**

Rick Rubin

TREI

Traducere din limba engleză și note
de Mihaela Apetrei

*Scopul nu este să faci artă,
ci să fii în starea aceea minunată
care face arta inevitabilă.*

Robert Henri

78 de arii de gândire

(Cuprins)

Cu toții suntem creatori	15
Armonizarea	17
Sursa creativității.....	25
Conștientizarea	29
Vasul și filtrul.....	33
Partea nevăzută	39
Căutarea indiciilor.....	45
Exersarea	51
Imersiunea (Marile opere).....	57
Natura ca învățător	59
Nimic nu e static.....	63
Privirea lăuntrică	67
Amintirile și subconștientul	69
Mereu acolo	73
Decorul	75
Îndoiala de sine.....	77
Prefă-te	81
Distragerea	89
Colaborarea.....	93
Intenția	97
Regulile	101
Și contrariul este adevărat.....	109
Ascultarea.....	111
Răbdarea	115
Mintea începătorului.....	119

Inspirația.....	129
Obiceiurile	135
Semințele	145
Experimentarea.....	151
Încearcă totul.....	159
Meșteșugitul	165
Imboldul.....	171
Punctul de vedere.....	179
Ruperea monotoniei	185
Finalizarea.....	193
Starea de spirit prolifică	203
Experimentatori și Finalizatori	207
Regulile temporare	209
Măreția	217
Succesul	219
Detășarea conectată (O posibilitate)	225
Extazul	227
Punctul de referință	231
Lipsa competitivității.....	233
Esența	237
Apocrife	243
Ignorarea (Vocilor subversive)	249
Conștiința de sine	253
Chiar în fața ochilor noștri.....	257
O șoaptă atemporală	261
Așteaptă-te la o surpriză.....	263
Marile așteptări.....	267
Deschiderea.....	273
Ocolind fulgerul.....	279
24/7 (Rămâi în ipostaza creativă)	285
Spontaneitatea (Momentele speciale)	289

Cum să alegi.....	295
Nuanțele și gradele.....	299
Implicațiile (Scopul).....	303
Libertatea	307
Posedații.....	313
Ce funcționează pentru tine (Încrederea).....	315
Adaptarea.....	317
Traducerea.....	321
Șterge cu buretele	325
Contextul	329
Energia (din lucrare).....	333
Termină pentru a o lua de la capăt (Regenerarea)	339
Joacă-te	343
Arta ca obicei (Sangha).....	349
Prin prisma sinelui.....	353
Lasă lucrurile așa cum sunt	359
Cooperarea.....	361
Dilema sincerității	369
Cerberul	373
De ce facem artă?.....	379
Armonia	383
Ce ne spunem nouă înșine.....	389

Nimic din această carte
nu e necesar să fie considerat adevărat.
Este doar o reflecție pe baza observațiilor mele —
Nu atât lucruri, cât gânduri.

Cu unele idei o să rezonezi,
cu altele poate că nu.
Unele poate vor trezi la viață o anumită cunoaștere lăuntrică
pe care ai uitat că o ai.
Folosește ce este util.
Lasă restul deoparte.

Fiecare dintre aceste momente
este o invitație
pentru a căuta în continuare:
cercetează în profunzime,
de departe sau îndeaproape.
Croiește-ți drum către
un nou mod de viață.

Cu toții suntem creatori

Cei care nu sunt implicați direct în artele tradiționale probabil că ezită să-și spună *artiști*. Poate că ei percep creativitatea ca pe un lucru extraordinar sau dincolo de abilitățile lor. O chemare pentru puținii aleși, născuți cu aceste talente.

Din fericire, nu așa stau lucrurile.

Creativitatea nu este o calitate rară. Nu este dificil de accesat. Creativitatea este un aspect fundamental al condiției de a fi om. Este dreptul nostru din naștere. Și este pentru noi toți.

Creativitatea nu este legată exclusiv de a face artă. Dimpotrivă, ne angajăm cu toții în acest act, în fiecare zi.

A crea înseamnă a aduce la viață ceva ce nu exista până atunci. Poate fi o conversație, soluția pentru o problemă, un bilet către un prieten, rearanjarea mobilierului dintr-o încăpere, o nouă rută spre casă pentru a evita blocajele din trafic.

Ceea ce crezi nu trebuie să fie văzut de alții, înregistrat, vândut sau închis într-o cutie de sticlă pentru a fi o lucrare de artă. Chiar prin simpla noastră existență suntem deja creatori în cel mai profund mod,

construindu-ne felul personal în care trăim realitatea și compunând lumea pe care o percepem.

În fiecare moment, ne scufundăm într-un ocean de materie indistinctă, din care simțurile noastre adună frânturi de informație. Ceea ce percepem drept univers exterior nu există ca atare. Printr-o serie de reacții electrice și chimice, generăm în interior o realitate. Plăsmuim păduri și oceane, căldură și frig. Citim cuvinte, auzim voci, compunem interpretări. Apoi, într-o clipită, venim cu un răspuns. Toate astea, într-o lume care este propria noastră creație.

Indiferent dacă facem sau nu artă în mod formal, trăim toți ca artiști. Percepem, filtrăm și colectăm informații, apoi concepem și alegem o experiență pentru noi și pentru ceilalți, bazată pe acest set de informații. Indiferent dacă o facem conștient sau inconștient, însuși faptul că suntem vii ne face participanți activi la procesul continuu al creației.

Să trăiești ca un artist este un mod de a fi în lume. O cale de a o percepe. Un exercițiu de a acorda atenție lucrurilor. Înseamnă să-ți ascuți simțurile așa încât să perceapă cele mai subtile tonuri. Să cauți acele lucruri care te atrag și care te resping. Să observi ce note se disting din întreg și încotro te conduc acestea.

Și armonizându-ți alegerile, una după alta, întreaga ta viață devine o formă a exprimării de sine. Exiști ca ființă creativă într-un univers creativ. O operă de artă unică.

Armonizarea

Gândește-te la univers ca la o eternă revărsare de creativitate.

Copacii înfloresc.

Celulele se multiplică.

Râurile formează noi afluenți.

Lumea pulsează de energie productivă și tot ce există pe această planetă este pus în mișcare de acea energie.

Fiecare manifestare a acestei desfășurări își execută propriul rol în numele universului, în felul ei, dedicată propriului imbold creativ.

Așa cum copacii înfloresc și rodesc, umanitatea creează opere de artă. Podul Golden Gate, *White Album*¹, *Guernica*², Hagia Sofia, Sfinxul, naveta spațială, Autobahn, „Clair de lune”³, Colosseumul din Roma, șurubelnița cap cruce, iPad-ul, sandviciul cheesesteak Philadelphia⁴.

1 Albumul lansat de The Beatles pe data de 22 noiembrie 1968.

2 Pictură realizată în 1937 de Pablo Picasso.

3 Poem scris de Paul Verlaine în 1869. A stat la baza compoziției cu același nume a lui Claude Debussy, din 1890, precum și a unor compoziții ulterioare ale altor muzicieni. Autorul nu face precizarea la care dintre aceste opere se referă.

4 Un sandvici care conține două felii foarte subțiri de friptură de vită, ceapă caramelizată și brânză.

Privește în jur: există o sumedenie de realizări ome-nești remarcabile pe care să le apreciem. Fiecare dintre acestea reprezintă o dovadă de fidelitate a omenirii față de ea însăși, așa cum pasărea colibri își este credincioasă sieși când își construiește cuibul, piersicul, când își poartă pe crengi rodul și norul nimbus, când aduce ploaia.

Fiecare cuib, fiecare piersică, fiecare picătură de ploaie și fiecare operă impunătoare sunt diferite. Unii copaci par să facă mai multe fructe decât alții, așa cum unii oameni par să creeze opere mai mărețe decât alții. Gustul și frumusețea sunt în ochii privitorului.

Cum știe norul când să reverse ploaia? Cum știe copacul când începe primăvara? Cum știe pasărea când a venit timpul să-și construiască un cuib nou?

Universul funcționează ca un ceas:

Pentru orice —

Există un anotimp —

Și vine o vreme pentru fiecare țel de sub soare

O vreme pentru a te naște, o vreme pentru a muri

O vreme pentru a planta, o vreme pentru a culege

O vreme pentru a ucide, o vreme pentru a te vindeca

O vreme pentru a râde, o vreme pentru a plânge

O vreme pentru a construi, o vreme pentru a dărâma

O vreme pentru a dansa, o vreme pentru a jeli

O vreme pentru a da cu pietre

O vreme pentru a pune piatră peste piatră.⁵

5 Versurile cântecului *Turn, turn, turn*, scris de Pete Seeger în 1959, care preiau aproape literal un fragment din Vechiul Testament, *Eclesiastul*. Cântecele a fost lansat inițial de formația folk *Limelinters*, pe albumul *Folk Matinee*.

Aceste ritmuri nu sunt stabilite de noi. Noi suntem, cu toții, participanți într-un act creator mai mare, pe care nu-l stăpânim. Noi suntem cei stăpâniți. Artistul se află pe o hartă a timpului cosmică, la fel ca toate celelalte din natură.

Dacă ai vreo idee care te entuziasmează, dar pe care n-o aduci la viață, nu e ceva neobișnuit ca ideea aceea să-și găsească o voce prin intermediul altui creator. Asta nu pentru că un alt artist ți-a furat-o, ci pentru că ideii i-a venit timpul.

În această măreață desfășurare, ideile și gândurile, temele și cântecele și celelalte opere de artă există în eter și se cristalizează, se maturizează la vremea lor, gata să-și găsească expresia în lumea fizică.

Ca artiști, este treaba noastră să extragem această informație, s-o transformăm și s-o împărtășim. Suntem cu toții traductori ai mesajelor pe care le transmite universul. Cei mai buni artiști tind să fie cei care au cele mai sensibile antene pentru a capta energia ce rezonază într-un anumit moment. Mulți dintre marii artiști dezvoltă antene sensibile nu pentru a crea artă, ci pentru a se proteja pe ei înșiși. Trebuie să se protejeze, pentru că ei percep mai acut orice fel de durere. Ei simt totul mai profund.

Adeseori, arta se manifestă prin curente. Arhitectura Bauhaus, expresionismul abstract, cinematografia franceză Nouvelle Vague, poezia Beat, mișcarea punk rock, ca să numim câteva de dată mai recentă. Aceste curente sau mișcări apar ca un val; unii artiști reușesc să „citească” tendința și să se poziționeze în așa fel încât să meargă cu

valul. Alții poate că l-au văzut și au ales să înoate împotriva curentului.

Cu toții suntem antene pentru gândirea creativă. Unele gânduri sunt transmise cu mai multă forță, altele sunt mai estompate. Dacă antena ta nu este acordată fin, probabil că vei pierde aceste informații în zgomotul general. Mai ales că semnalele care ajung la noi sunt adeseori mai subtile decât conținutul pe care-l colectăm prin cunoașterea senzorială. Sunt mai degrabă energetice decât tactile, mai degrabă percepute intuitiv decât înregistrate conștient.

În cea mai mare parte a timpului, strângem informații despre lume cu ajutorul celor cinci simțuri. Pentru informația transmisă pe frecvențe mai înalte, dirijăm fluxul unui material energetic ce nu poate fi captat fizic. El sfidează logica în același fel în care un electron poate fi în două locuri deodată. Această energie nedefinită, imprecisă este extrem de valoroasă, cu toate că puțini oameni sunt îndeajuns de deschiși încât s-o colecteze și s-o păstreze.

Și atunci cum putem recepționa un mesaj care nu poate fi nici auzit, nici definit? Răspunsul este să nu-l căutăm anume. Și să nu încercăm nici să-l anticipăm sau să analizăm drumul către el. În schimb, putem crea un spațiu deschis care-i permite să se facă auzit. Un spațiu eliberat de aglomerarea obișnuită din mințile noastre, astfel încât să funcționeze ca un vacuum. Să atragă ideile pe care ni le pune la dispoziție universul.

Această libertate nu este atât de greu de obținut cum ar crede unii. Toți începem prin a fi liberi. În copilărie, experimentăm mult mai puțin interferența dintre

receptarea ideilor și asimilarea lor. Acceptăm cu bucurie informațiile noi, în loc să facem comparație între acestea și convingerile deja existente; credem în momentul prezent, în loc să ne facem griji pentru consecințele viitoare; suntem mai degrabă spontani decât analitici; suntem curioși, nu blazați. Întâmpinăm chiar și cele mai banale experiențe din viață cu un sentiment de uimire. Tristețea profundă și entuziasmul debordant se pot succeda la un interval de câteva secunde. Nu există lucruri de fațadă și nici atașamente față de o poveste sau alta.

Artiștii capabili să creeze încontinuu capodopere pe parcursul întregii lor vieți reușesc adeseori să păstreze aceste abilități din copilărie. Practicarea unui mod de viață care-ți permite să vezi lumea prin ochi inocenți, neviciați îți poate oferi libertatea de a acționa în tandem cu harta timpului din univers.

Există un timp aparte pentru ca anumite idei să apară
și ele găsec o cale
de a se exprima prin intermediul nostru.

Sursa creativității

Începem cu absolut tot:
tot ce a fost văzut,
tot ce a fost făcut,
tot ce a fost gândit,
tot ce a fost simțit,
tot ce a fost imaginat,
tot ce a fost uitat
și tot ce rămâne nespus și negândit
în noi.